

Nr 750

Av herr **Gustafsson** i Uddevalla m. fl., om statlig kreditgaranti för fiskare.

(Lika lydande med motion nr 607 i Första kammaren)

Fiskerilånefonden, som inrättades efter beslut av 1891 års riksdag, har fyllt en betydelsefull uppgift, och alltså har den en viktig funktion när det gäller att tillgodose kreditbehovet för mindre fiskebåtar och utrustning till dessa.

Utvecklingen av fångstmetodiken på avlägsnare fiskevatten har bl. a. lett till dyrbarare konstruktioner och utrustning av fiskebåtar. Lönsamheten visar sig också vara betydligt bättre med de större fartygen. Kostnaderna, som för fem år sedan uppgick till 400 000 à 500 000 kronor för de större fiskefartygen, ligger nu omkring en miljon kronor. Fiskerilånefonden kan, även om utlåningsramarna vidgas något, endast täcka en relativt liten del av det totala kreditbehovet. Den största delen måste ofta tecknas i bank mot högsta låneränta.

Göteborgs och Bohus läns landsting, som är den ojämförligt största låneförmedlaren i landet, har vid olika tillfällen uttalat att fiskerilånefonden i dess nuvarande utformning kommit att i allt mindre utsträckning kunna tillgodose det starkt ökande kreditbehovet för anskaffning av nya, moderna fiskefartyg. Landsstingets förvaltningsutskott avlät den 26 november 1962 en skrivelse till Kungl. Maj:t med hemställan att frågan om nya normer för att tillgodose fiskets kreditbehov måtte tas under övervägande snarast möjligt. Detta anmälde chefen för jordbruksdepartementet i 1963 års statsverksproposition och meddelade, att denna hemställan var föremål för överväganden inom jordbruksdepartementet. Skrivelsen har dock ännu icke föranlett någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Av redogörelsen i årets statsverksproposition rörande fiskerilånefonden framgår, att frågan om nya normer för att tillgodose fiskets kreditbehov aktualiserats av statskontoret och statens jordbruksnämnd. Enligt vår uppfattning bör en reformering ske, och därvidlag bör hänsyn tas till den av Göteborgs och Bohus läns landstings förvaltningsutskott i 1963 års statsverksproposition anmälda skrivelsen.

Som kan utläsas i departementschefens uttalande beträffande fiskerilånefonden är det av stor vikt att fiskets rationalisering kan fortgå och underlättas. Övergång till större fiskefartyg med god utrustning visar sig vara ett viktigt steg i denna utveckling. Det torde inte vara nödvändigt med subventioner härför. Med den formella kreditsäkerheten är oavsett läget på kapitalmarknaden av utomordentlig betydelse. En statlig kreditgaranti torde för staten endast innebära ett formellt risktagande. För fiskarintressenterna skulle det emellertid dels underlätta kreditfrågan, dels medföra väsentligt lägre räntekostnader.

Fiskerilånefondens nuvarande konstruktion behöver inte ändras. Den kan i fortsättningen liksom hittills tjäna som god hjälp vid relativt mindre kapitalkrävande investeringar. Ett system med statlig kreditgaranti skulle i stället efter fritt val tillämpas vid större fartygsinvesteringar. Den statliga garantien bör maximeras till 80 % av kostnaden och den totala ramen bör bestämmas med hänsyn till den önskvärda investeringsvolymen varje år.

Kungl. Maj:t bör överväga den tekniska konstruktionen och låneramens storlek samt förelägga riksdagen ett förslag härom.

Undertecknade föreslår,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om ett förslag till statlig kreditgaranti som komplement till fiskerilånefonden.

Stockholm den 26 januari 1966

Gunnar Gustafsson
i Uddevalla

Carl E. Johansson

Nils Carlshamre

Evert Svensson